

**Io. Baptistæ Portæ Neapolitani Magiæ Naturalis Libri
Viginti**

Della Porta, Giambattista

Frankfurt, 1607

Liquores ferrum durissimè temperantes. Cap. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70772](#)

possint, experimentum capiendo optimæ versionis in chalybem, & eandem operiam impendendo durissimi sunt. Docebimus

Lorica quomodo temperari debeat.

Requirito loricam ferream mollem, & vilis pretij, quæ in ollam indatur, vicissim sparsis pulueribus supra memoratis, & operculatae, & superlutatae, ne expiret, sufficientem adhibeas ignem, mox suo tempore ollam ferreis forficibus apprehendito, & malleo olla pereusla, ignitam totam loricam in aqua prænarrata extingues: nam ita durissima efficitur, ut facile pugionum ictibus obsistat. Mensura pulueris erit, si loria decem, aut duodecim libras æquabit, duas, & dimidiam libras puluetis appone. Ut vndique adhæreat puluis, madefacito loricam aqua, mox in puluerē reuolues, & alterna stratura in ollam accommoda. At quia durissima effecta est, ne vehementi ictu frangatur annuli, & in partes dissilient, oportet duritiei nerū addere, operarij reuenire dicunt. Ex aqua exempta in dolio exagitetur ex aceto, ut poliatur, & color perspici possit. Inde lata lamina ferrea ignatur, & loricæ pars, vel tota supra distendatur: ubi color cinerius, operarij beretinum dicūt, apparuerit, denuo in aquam proiecito, & retunditur ea durities, & facilius ictui cedet, & sic ex vilissima loria omni ictui repugnantem habebis. Acrium temperatura durities ferro conciliatur, & cum eo fragilitas, sed nisi neruus addatur, leui ictui in partes dissilit, ob id necessariū est, ut neruum conciliare perfectissimè addiscant.

Liquores ferrum durissimè temperantes. C A P. V.

DIXIMVS antipathia ferrum cōstringi, sympathia dilatari, pinguium amico cōsortio fruitur, & aperiuntur pori, vnde mollices, contra astringentia, frigidaq; constipantia poros, inimica contrarietate durissimum reddunt, ob id facere evidentur, non omitendo tamen, quæ sui proprietate id agant. Si optaretur

Serram temperare, quæ ferrum fecet.

Serra ex optimo chalybe fiat, & suo armamento accom-

modetur, ne extinctione intorqueatur. Inde canalem lignicum parato, longitudine setri serræ; qui continet liquorum ex aqua, alumine, & urina, flagrans ferrum immerge, & amoue, & expecta colores, ubi violaceus venerit, totum immerge donec frigescat. Non omitimus tandem æro filo id posse fieri in arcum tenso, Smiri puluere, & oleo, nam ferrum, ut lignum secabis. Temperantur etiam

Hami pectorij, ut fiant durissimi.

Pars venationis piscium hamus erit: nam parvus & fortis sit oportet, si magnus, à piscibus videtur, nec degluttitur, si parvus ingenti pondere, & agitatione rumpitur, si mollis, dirigitur, evaditque; piscis, ut igitur validi, subtiles, nec ore dirigi possint, hoc pacto temperabis. In messorijs falcibus fiant ferrea fila, vel ex optimo chalybe, & formentur hamis, subtiles, & parvi. Igni non excandescant, nam eos exest: Sed ignitæ laminæ fentæ superponantur, ubi rufescunt, in aquam proiiciantur, refrigerati capiuntur, resiccanturque; mox denuo lamina calida reddatur, & hamis denuo imponantur, ubi vero cinerius color, aut beretus vulgo apparuerit, denuo in aquam immagnetur, ut neruosi fiant, nam fragiles essent. Sic habes

Cultri ut durissimi fiant.

Albertus, à quo cæteri, ferrum acrius fieri dicit, si temperetur succo raphani, & aqua lumbricorum terrestrium, ter, quater, quod nos quum sæpius & succo raphani, & armoraciæ, & lumbricorum temperauerimus, semper mollius, ut plumbum euenit, & falsum reperimus, ut cætera sua. Sed hoc modo chalybem durissimum efficiemus, ut eo solo fine températur, durissimós cultros efficias. Diuides chalybem in parua frustilla, veluti lusoria tesseras, atque contingua superligentur virgine ferreæ, ferreo filo religando, igni imponatur, ut excandescant, & scintillent saltem quindecies, merganturque his pulueribus, qui constat boracis nigrae parte una, corticum coclearum, ossis sepiæ duabus, mox malleo contunde, et simul vniuantur, & cultros, aut quæuis alia efformabis,

bis, nam durissima erunt. Est enim species chalybis excellentissima: quæ solum aquis temperata durissima efficitur. Est & altera minus bona, quæ nisi optimè temperetur, semper peior euadit. Hæc est

Scalpri temperatura ad incidenda marmora.

Ex optimo chalybe formetur scalprum, igni excadeat, ubi roseus color, vel rubeus fuerit, aquis intinge, mox temoue, & secundus color attendatur, ubi aureus apparet, in aquam projicito. Similiter modo fit

Scalprum ad ferrum secundum.

Vbi idem rubens rosæ color apparuerit, mergatur in aquam, vel acrem liquorem, quem docebimus, & attendens secundus erit fuluus, vel frumentaceus, & illico in aquam proifice. Hæ sunt optimæ

Ensium temperatura.

Oportet enses neruosos esse, ne, dum punctum ferimus, trumperantur, oportet etiam acutam aciem habeant, ut cum cæsum ferimus, obrunceat, secentq; : hic erit modus. Oleo, & bulyro corpus temperabis, ut neruum habent, acribus aciem, ut cæsionis robur recipient. Idque vel canalibus faciunt ligneis, vel laneis pannis madidis liquore: utere ingenio, & solertia.

De scalpri temperatura, quod porphyreticum marmora incidat. CAP. VI.

VALE familiariis maioribus nostris fuit scalpri temperatura, quo tam facile porphyreticum marmor incidebant, ut infinita testantur opera, quæ ad nos peruererunt, sed modus à nemine traditus, ac penitus ignotus, non sine maximo nostri temporis opprobrio, quod pulcherrimas, & utiles inueniones negligit, & parui pendit. Nos ut ab hac noxa immunes essemus, anxietate, laborib. & impensis quæcunq; ad manus venerant, vel in mentem, experti sumus, varijs methodis, varijsq; experientijs dirigendo, ut id assequi possemus, tandem, fauente numine, multo nobis latior apparuit aditus